

Novootkrivene laži i nedavne promjene na popisu u velikosrpskoj ekspozituri u Jasenovcu

Jasenovački popis žrtava

reciklirano komunističko propagandno smeće koje se pokušava prodavati kao neupitna istina

Opskurno i neuvjerljivo djeliće opravdanje da je komunistički popis iz 1964. godine (SZSJ64) nevjerodostojan i da tih lažnjaka na mrežnom jasenovačkom popisu JUSP-a Jasenovac više nema. Međutim, kod čak tri četvrtine svih žrtava s tog popisa kao izvor podataka navodi se baš nevjerodostojni komunistički popis žrtava iz 1964. godine

Pišu:
M. KOIĆ i NIKOLA BANIĆ

Nedugo je jedan od djelatnika Javne ustanove spomen-područje (JUSP) Jasenovac izjavio da su stalne izmjene u popisu izraz dosljednosti, a ne nedosljednosti popisa. Ta izjava kao

da je od izgubljenih u vremenu preuzeta sa zadnjeg kongresa komunističke partije prije njezina konačnoga kraha. U stilu te bizarne izjave su i promjene koje su se 13. lipnja 2018. godine dogodile na mrežnom jasenovačkom popisu. Ovaj puta promijenjeni su podaci kod samo tri navodne žrtve, a bilo je dovoljno razloga da se popis argumentirano skrati. Naravno, to bi ipak bilo pretjerano oče-

kativi od ekipe stručnjaka koja je poslije desetljeća rada s popisom tek nakon višestrukih ponavljanja detaljno argumentiranih dokaza s istoga popisa maknula lažnu dječju žrtvu Stanka Nicka. Ne bi čudilo ni da su ga sreli na nekoj od jasenovačkih komemoracija. Izgleda da glavni cilj nije istinitost i točnost podataka na popisu, već podudarnost s podatcima iz srpskog Muzeja genocida, a

za njima trenutno zaostaju za nekoliko tisuća žrtava.

Od cijele plejade navodnih žrtava koje se zovu Vaso Đurić, a očevi im uglavnom spadaju u XXXO tj. zovu se Đuro, Lazo, Pero itd., do promjene je došlo kod Vase Đurića čiji se otac ne zove Pero već Petar. Ne treba ejepidlati jer ima i težih slučajeva. Primjerice, u starijim podatcima nema niti jednog Vase kojemu je otac Đuro već samo jedan Đuda, ali to je valjda zvučalo preneozbiljno pa je Đuda netragom nestao. Prema staroj inačici temeljenoj na podatcima subnoraša, Vaso Đurić (Petrov) je stradao 1942. godine u Jasenovcu, a po novome godini smrti i mjestu smrти Jasenovcu dodana je zvjezdica koja znači da se radi o nepouzdanim podatcima. Naime, prema novome izvoru, nekakvoj izjavi iz 2018. godine, Vaso Đurić (Petra) uopće nije stradao u Jasenovcu 1942. već u Austriji 1945. godine. Međutim, to se očito nije dojabilo ekipe iz JUSP-a Jasenovac jer izgleda da je logor Jasenovac svugdje oko nas pa čak i u Austriji. Prema elektroničkoj inačici komunističkoga popisa iz 1964. godine, koja se može naći u Srbiji (L64), a koji je dobavljen zahvaljujući gospodinu Romanu Leljaku, na popisu žrtava iz Bosne i Hercegovine ima samo jedan Vaso Đurić sin Petra točno 10 godina stariji od navodne jasenovačke žrtve. On je stradao 12. travnja 1942. godine u srpskome logoru smrti Sajmište. U komunističkim podatcima Srbi se amnestiraju od tog zločina jer u L64 piše piše da su ga u Sajmištu ubili Nijemci. U brojnim tekstovima već smo pokazali primjere poslijeratnoga „transfera“ žrtava iz srpskog Sajmišta

u Jasenovac pa ni ovo ne treba čuditi. Zanimljivo da apogeti jasenovačkog mita odgovornost za nevjerodstojnost komunističkih popisa prebacuju na tzv. boračke organizacije, tj. na subnoraše koji su te popise radili potpuno nespremni, ali bez zle namjere. Sedamstotisuća puta bez zle namjere pretjerano je čak i za subnoraše. Opskurno i neuvjernljivo djeluje opravdanje da je komunistički popis iz 1964. godine (SZSJ64) nevjerodstojan i da tih lažnjaka na mrežnom jasenovačkom popisu JUSP-a Jasenovac više nema.¹ Međutim kod čak tri četvrtine svih žrtava s tog popisa kao izvor podataka navodi se baš nevjerodstojni komunistički popis žrtava iz 1964. godine. Da bi stvar bila još bizarnija, na mrežnom jasenovačkom popisu ima oko 62 tisuće navodnih žrtava kojima se kao izvor navodi SZSJ64, a prema izvornim komunističkim podatcima iz 1964. godine trebalo bi biti manje od 60 tisuća žrtava u Jasenovcu, Staroj Gradiški i Donjoj Gradini. Osim toga na mrežnom jasenovačkom popisu nalaze se i tisuće žrtava kod kojih su jedini ili jedan od izvora baš podaci subnoraša. Znači da bi sve te žrtve trebalo maknuti s popisa.

Izvor iz Banja Luke 2000. godine

Kad smo već kod Vase Đurića, treba spomenuti da su na popisu i dvoje jasenovačkih blizanaca Vasilija i Vasilije Đurić iz sela Dubnica kod Kalesije. Svi podatci su im isti, u oba slučaja nedostaje ime oca, kasnije će se vidjeti što bi tome mogao biti razlog. Jedina razlika je spolna, tj. u jednom slučaju piše Srpskinja, a u drugom Srbin. Prema popisu

L64 na popisu žrtava iz Bosne i Hercegovine samo je jedan Vasilija Đurić i to muško. Čudne li koincidencije i on je baš iz sela Dubnica, otac mu se zove Petko. Stradao je 15. rujna 1944. godine u Gornjem Rahiću kod Brčkog „u direktnom teroru“ od nepoznatog počinitelja. Može se uočiti da se Petko vrlo lako može pretvoriti u Pero, pa u Petar, tj. u navodne očeve ostalih imenjaka Vase Đurića s jasenovačkoga popisa. U ovom slučaju čak se ni komunisti nisu usudili od Vasilija Đurića stradalog kod Brčkog napraviti jasenovačku žrtvu, a na mrežnom jasenovačkom popisu su čak dvije. Inače izvor podataka za dvojnice Vasiliju i Vasilija Đurića je nekakav popis ubijenih u Jasenovcu s „područja Središnje i Podmajevice, Jasenovac – sistem hrvatskih ustaških logora genocida“ izdan u Banja Luci 2000. godine. S obzirom na službene srpske stavove o 700 tisuća pa i više ubijenih u Jasenovcu, jasno je o kakvom se popisu radi. To su ‘znanstveni’ podaci na kojima jasenovački kustosi temelje svoj popis. Međutim, to ne bi trebalo biti iznenadenje jer u nizu nevjerojatnih izjava ekipe iz JUSP-a Jasenovac je i ona nedavna da je lažna brojka od 500 do 700 tisuća ‘zapravo zblizavala ljude’.² Prema tome, valjda najveće laži najbolje zblizavaju ljude. Niccolo Machiavelli djeluje kao pionir u usporedbi s ovakvim stavovima dječatnika javne ustanove. Komunizam je sustav baziran na lažima, to je jasno. Nije jasno misle li u bar nominalno hrvatskoj javnoj ustanovi da brojke od 500 do 700 tisuća jasenovačkih žrtava nisu laž? Komunisti su za cijelu Jugoslaviju popisali 597.323 ratne žrtve, a osoblje javne ustanove javno govorili da je samo

Sve se kao zna u svezi s jasenovačkim popisom žrtava, ali ipak se stalno mijenja. U razdoblju od samo pet godina praktično je gotovo u potpunosti promijenjen cijeli popis pa nije čudo da beba postane baka ili obratno, a datumi i imena se mijenjaju kao na tekućoj traci

u ND Hrvatskoj stradalo 700 tisuća ljudi koji su zbog simbolike smješteni u Jasenovac.³ Golema jugokomunistička laž koja se opravdava pretvaranjem u nekakvu simboliku. Iz ovoga proizlazi da je laž simbol komunizma. Međutim, to ne znači da to mora biti i u demokraciji. Neznanje, ignorancija ili ono što eufemistički sami nazivaju simbolikom, na to se otprilike svodi rad velikih struč-

popisu iz 1964. godine (elektronička inačica L64) u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini ukupno je stradalo 331.860 ljudi tj. upola manje od navoda djelatnika iz JUSP-a Jasenovac. Od toga prema rubrici „ubica“ od ustaša je u te dvije federalne jedinice propale Jugoslavije sveukupno ubijeno 85.770 ljudi. Prema trenutnom stanju na mrežnom jasenovačkom popisu sredinom lipnja 2018.

godine promijenjeno je ime iz Božidar u produženu inačicu Božidar-Petar, godina rođenja u 1903.* i godina smrti u 1944.*. Oba ova podatka označena su kao nepouzdani. U elektroničkoj inačici popisa žrtava rata L64 među podatcima za Hrvatsku nalazi se Božidar Škorić (1910., Jovo) ekvivalentan staroj inačici navodne jasenovačke žrtve. Međutim, zanimljivo je da se na istom popisu nalazi i Pero Škorić (1910., Jovo). Koincidentno s istim glavnim identifikacijskim podatcima. Taj Pero je iz Vrkašića u Lici, točnije prema popisu radi se o ženi (sic!) umro/la je 12. travnja 1943. godine u partizanima. Da ne bi ostalo samo na tome, u popisu L64 nalazi se i Božo Škorić (1904) iz Vrkašića nedalekog sela Nebljusi u Lici. On je također umro u partizanima mjesec dana nakon Pere, a koincidentno njegov otac se zove Petar. Znači u ovome slučaju imamo poveznicu imena Božo/Božidar i Pero/Petar. Bez dodatnih informacija teško je tvrditi da se radi o tri žrtve nastale od jednog umrlog partizana, ali ima puno razloga za sumnju. Jedini za kojega se moglo ustanoviti da se radi o stvarnoj osobi je Božidar Škorić, otac Jovo, a rođen je 1902. godine, ali prema dostupnim podatcima može se zaključiti da se ne zna ni vrijeme, ni mjesto smrti.

Nevjerodostojno

Treća promjena podataka na jasenovačkom popisu bila je kod Marije Kovačić iz Zagreba. Radi se o dodavanju novog izvora podataka nekakvoj izjavi iz tekuće 2018. godine koja nije utjecala na promjenu podataka pa tako osim dvojbe o mjestu rođenja nije razriješeno ni je li Marija Kovačić ubijena 1944.* ili 1945. godine, tj. je li uopće ubijena u Jasenovcu. Znači, radi se o nekoj vrsti kozmetičke promjene. U popisu nešto preko 5 tisuća navodnih jasenovačkih žrtava koji je u jednoj od svojih knjiga objavio Miletović može se naći Micika Kovačić stara 28 godina iz Perjavice, stradala u Jasenovcu 1945. godine.⁴ Perjavica je danas dio Zagreba u brdovitom dijelu iznad Vrapča. Imena s tog Miletovićevog popisa su navodno bila prilog optužnici protiv Ante Pavelića iz 1956. godine. Međutim, u popisu iz Hrvatskog državnog arhiva (HDA) koji je bio prilog nikad podignutoj optužnici

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
DURIĆ	VASO	PERO	1923*	BIJELJINA	PATKOVAČA	SRBIN
				Stradao/la: OD USTAŠA	God. smrti: 1941*	
				Logor: JASENOVAC	Stratište:	
DURIĆ	VASO	DURO*	1927	DVOR	HRTIĆ	SRBIN
				Stradao/la: OD USTAŠA	God. smrti: 1942	
				Logor: STARA GRADIŠKA	Stratište:	
DURIĆ	VASO	KOSTA	1874	BROD	BRUSNICA MALA	SRBIN
				Stradao/la: OD USTAŠA	God. smrti: 1942*	
				Logor: JASENOVAC	Stratište:	
DURIĆ	VASO	LAZO	1870*	ZVORNIK	LIJEŠANJ	SRBIN
				Stradao/la: OD USTAŠA	God. smrti: 1942	
				Logor: JASENOVAC*	Stratište:	
DURIĆ	VASO	PETAR	1901	MAGLAJ	BOČINJA	SRBIN
				Stradao/la: OD USTAŠA	God. smrti: 1942*	
				Logor: JASENOVAC*	Stratište:	

Kustosima u JU SP Jasenovac logor Jasenovac je svuda oko nas, čak i u Austriji. Navodna žrtva **Vaso Durić**, naime, uopće nije stradao u Jasenovcu 1942. već u Austriji 1945. godine

njaka kojima je mala i srpskanska „discrepancy“ od 50 tisuća žrtava viška u odnosu na 80 tisuća jasenovačkih žrtava s njihova popisa. To je otprilike kao da je svejedno je li netko visok 180 ili 280 cm. Stvarno se mora biti unikatan kao morska medvjedica da bi se imalo takve stavove. Inače, kad se već hvale suradnjom sa srpskanskim institucijama, mogli su se raspitati koliko je stvarno popisano žrtava Drugog svjetskog rata primjerice na području Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Prema komunističkom

godine nalazi se 83.811 navodnih žrtava. To znači ili da su ustaše ubili samo oko 2 posto svih svojih navodnih žrtava izvan Jasenovca i Stare Gradiške ili da su podatci s popisa velikim dijelom reciklirano komunističko propagandno smeće koje se pokušava prodavati kao neupitna istina.

Drugi s mrežnog jasenovačkog popisa kod kojeg je došlo do promjene podataka je Božidar Škorić (1910., otac Jovo) stradao u Jasenovcu 1942. godine. Temeljem nekakve izjave iz 2018.

protiv Pavelića nalazi se dvostruko više imena, skoro 10 tisuća, ali među njima nema Marice Kovačić.⁵ Jedina usporediva je Mara Alavuković rođ. Kovačić, ali ona je prema podatcima u trenutku smrti 1942. godine imala 47 godina i rodom je iz Čaglića u zapadnoj Slavoniji. Znači u dva popisa koji se odnose na istu stvar i po toj logici bi trebali biti isti nalaze se različiti podatci. Ako je originalan popis iz HDA, tada je problematičan upola kraći Mileticev popis. Naravno, vrijedi i obratno. Veća je vjerojatnost da je Mileticev popis problematičan jer je objavljen 1987. godine. Prema tome moglo bi se pretpostaviti da nije originalno iz 1956. godine, već da je nastao kasnije možda baš u postitovsko vrijeme srpskih jogurt-revolucija. Međutim, sudeći prema nekim podatcima iz popisa koji se nalazi u HDA, možemo sumnjati u vjerodostojnost i tih podataka. Primjerice, na popisu žrtava iz Stare Gradiške nalazi se M. Alavuković, stara 6 mjeseci iz Kovačevca.⁶ Jasna je asocijacija na gore spomenutu Maru Alavuković rođ. Kovačić. U elektroničkoj inačici popisa žrtava rata iz 1964. godine (L64) Marija Alavuković iz Kovačevca Čagličkog rođena je 1880. godine. Znači da je u trenutku smrti 1942. godine bila stara oko 62 godine. Zanimljivo da se M. ili Marija Alavuković iz Kovačevca u razdoblju od 8 godina između popisa za optužnicu protiv Pavelića 1956. godine i sveobuhvatnog komunističkog popisa žrtava rata iz 1964. godine postarala za više od 61 godinu. Takvi vremenski skokovi ili petlje u kojima kao da vrijeme ne teče specifičnost su podataka vezanih uz jasenovački mit. Na Mileticevom popisu s podatcima navodno iz 1956. godine, a stvarno možda iz 1980-ih osim Micike Kovačić nalazi i Marica Kovačević, stara 12 godina iz Rakovog Potoka, navodno stradala u Jasenovcu 1942. godine. Uz to se na Mileticevom popisu nalazi ne jedna već pet Mara i jedna Marica s prezimenom Kovačević. Na srbijanskom popisu L64 su četiri Marije i Marice Kovačić te 21 Marija, Mara i Marica Kovačević. Znači već samo osam godina kasnije može se primjetiti „inflacija“ jasenovačkih žrtava za potrebe reparacijskog popisa. Trenutno se sredinom lipnja 2018. godine na mrežnom jasenovačkom popisu JUSP-a Jasenovac nalaze četiri Marije i Marice.

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
ALAVUKOVIĆ MARA	VASO		1910	LIPIK	BUKOVČANI	SRPKINJA
	Način smrti: UBIJENA		Strada/o/la: OD USTAŠA		God. smrti: 1942	
	Mjesto stradanja: U LOGORU		Logor: JASENOVAC		Stratište:	
ALAVUKOVIĆ MARA	JOVO		1893*	LIPIK	DONJI ČAGLIĆ	SRPKINJA
	Način smrti: UBIJENA		Strada/o/la: OD USTAŠA		God. smrti: 1942	
	Mjesto stradanja: U LOGORU		Logor: JASENOVAC		Stratište:	

Navodna žrtva Mara Alavuković po jednim izvorima imala je samo šest mjeseci kad je ubijena u Jasenovcu, a po drugima 62 godine. Takvi vremenski skokovi ili petlje u kojima kao da vrijeme ne teče specifičnost su podataka vezanih uz jasenovački mit

Kovačić te 29 Marija, Mara i Marica Kovačević. Kako je već navedeno, na popisu iz 1964. godine bilo je ukupno 25 Marija, Mara, Marica Kovačić i Kovačević, a u trenutnoj inačici mrežnog jasenovačkog popisa ima 27 navodnih žrtava s tim kombinacijama imena i prezimena kojima je izvor komunistički popis iz 1964. godine (SZSJ64). Znači da su dvije iz SZSJ64 viška. Kako je to moguće? Znači li to da je bilo nekoliko inačica popisa iz 1964. godine ili samo jedan popis, ali koji je naknadno da parafraziramo jasenovačke kustose „dosljedno“ dorađivan? Ako je bio jedan popis žrtava, postavlja se pitanje je li bio dorađivan prije ili nakon što je došao do autora popisa? Teško je točno reći koje su to dvije Marije/Mare/Marice viška nastale između popisa iz 1964. godine i kreiranja mrežnog jasenovačkog popisa iz razloga što je većina starih podataka bar djelomično promijenjena. Kada se usporede svi podatci u ovom slučaju onda su na mrežnom jasenovačkom kod samo 6 od 33 navodne žrtve ostali isti podatci kao i na popisu iz 1964. godine (L64). Znači da je u ovom slučaju više od 80 posto žrtava redizajnirano ili kreirano. Primjerice, dvije klonirane Mare Kovačević iz Kerestinca, rodene 1887. godine. Razlikuju se u dva detalja. Kod jedne je navedeno ime oca Josip, kod druge nema očeva imena. Druga razlika

je izvor podataka u slučaju Mare Kovačević bez očevog imena izvor je knjiga N. Lengel Krizman, a u drugom slučaju su to SZSJ64 i komunistički projekt Dotršćina. To ukazuje na dupliranje žrtava nekriticim preuzimanjem podataka iz različitih izvora. Zanimljivo da je u L64 Mara Kovačević iz Kerestinca, kći Josipova, ali rođena 1918. godine, tj. tridesetak godina mlađa. Zanimljiv je i primjer još dvije Mare Kovačević s mrežnoga jasenovačkog popisa. Obje su rođene 1910. godine, bez imena oca, samo što je kod jedne kao mjesto rođenja naveden Otočec Zaprudski, a kod druge Hudi Bitek. Na popisu žrtava iz 1964. godine je Mara Kovačević, rođena 1910. godine iz Otočca Zaprudskog, ali ona je prema navedenim podatcima ubijena u Jasenovcu nemogućeg datuma 15. lipnja 1941. godine nekoliko mjeseci prije nego što je uopće uspostavljen logor Jasenovac.

Nedosljedno

Kada se usporede podatci s popisa iz različitih razdoblja, promjene su vrlo značajne. To znači da se je vrlo marljivo radilo na dosljednoj nedosljednosti, tj. na stalnom *uštimavanju* podataka o navodnim žrtvama. Primjerice, analiza Kalinića i Banića iz 2015. godine je pokazala da se svega 7.045 nepromijenjenih unosa pojavljuje u mrežnom ja-

senovačkom popisu tijekom pet analiziranih godina (2011.-2015.), odnosno da ostali unosi nisu stalni u ovom petogodišnjem razdoblju.⁷ To je ta dosljednost u nedosljednosti jasenovačkoga popisa. Sve se zna, ali ipak se stalno mijenja. U razdoblju od samo pet godina praktično je skoro u potpunosti promijenjen cijeli popis pa nije čudo da beba postane baka ili obratno, a datumi i imena se mijenjavaju kao na tekućoj traci. Primjerice, u popisu L64 kod čak 9 jasenovačkih žrtava imenom Marija/Mara/Marica i s prezimenom Kovačić i Kovačević navedeni su datumi smrti prije nego što je uopće počeo s radom ne samo logor Jasenovac već i dva prethodna logora Krapje i Bročice. Kod Marije Kovačić iz Zagreba, rođene 1916. godine, otac Ante, tj. kod navodne žrtve kod koje su izvršene zadnje promjene podataka prešlo se u drugu krajnost jer se na mrežnom jasenovačkom popisu u L64 navodi datum smrti 22. travnja 1945. godine. To je također nevjerodstajan podatak jer je prema komunističkoj historiografiji do tzv. proboga logoraša iz Jasenovca došlo baš tog 22. travnja 1945. godine, a kao glavni razlog proboga navodi se da su ustaše prije tog datuma poubijale sve logorašice. To znači da je tada morala biti ubijena i Marija Kovačić. Stoga ne čudi da su u mrežnom jasenovačkom popisu mijenjali godinu smrti iz 1945. u 1944. Te godine je primjerice u partizanima stradala Mara Kovač rođena iste 1916. godine kao Marija Kovačić pa se tako ima zgodan presedan i opravданje za eventualnu zabunu. Tim više jer se u komunističkom popisu žrtava rata nalaze primjerice tri Marije Kovač iz Zagreba, kod sve tri se navodi isto ime oca Tomo, a razlike su samo u bliskim godinama rođenja (1909., 1910., 1913.)

i nadnevku smrti (15.6.1944., 7.7.1944., 15.2.1945.). Sve tri su stradale od nepoznatih počinitelja. Komunisti kao da su imali tvornice za proizvodnju žrtava.

Osim što veliki broj navodnih žrtava iz istraživane grupe prema starijim podatcima iz L64 ima nemoguće datume smrti, kod gotovo polovice nema navedenoga očevog imena, a kod nekih ni godine rođenja. U mrežnom jasenovačkom po-

rođena 1888. godine. Nova žrtva u dva poteza. Kada se usporedi godina rođenja „naše“ Marije Kovačić 1916. na popisu su još dvije Mare Kovačević s istom godinom rođenja i obje su stradale u Jasenovcu prije kolovoza 1941. godine tj. u vrijeme kada još uopće nije postojao logor Jasenovac. Ne ćemo navoditi sve bizarnе koincidencije u podatcima jer ih ima previše, ali primjerice na popisu L64 nalazi se jedna Marija Kovačić iz Sarajeva koja je živjela u okolini Zagreba i stradala je krajem svibnja 1945. na nepoznatom mjestu od nepoznatih počinitelja. Prema nadnevku, praktično nikakva je vjerojatnost da su je ubili ustaše, ali kakve sad veze imaju Sarajevo i Zagreb? Pa recimo u popisu iz 1964. godine šifra za Sarajevo je 1999999, a za Zagreb 3999999, tj. samo jedna znamenka razlike. Ta sitnica svakako nije nikakava prepreka za antifa-imaginaciju. Na mrežnom jasenovačkom popisu čak 14 Marija/Mara/Marica Kovačić/Kovačević je bez imena oca, a kod dvije je ime oca označeno kao nepuzdan podatak. U četiri slučaja se kao ime oca Mara/Marija Kovačević navodi Jure, u dva slučaja se radi o alteraciji Miko/Miće, a u još 6 slučajeva imena očeva spadaju u XXXO. Imena očeva daju drugu dimenziju osobnim podatcima pa ih je moguće falsificirati samo u totalitarnim društвima, tj. u diktaturi ili u demokratiji. Međutim, u demokraciji gdje je moguća provjera podataka to je dvosjekli mač za kreatore virtualne stvarnosti. U takvim slučajevima kreatori radije ostave prazna mjesta nego što se upuštaju ići na skliski teren. To očito znaju i „stručnjaci“.

Motivi srpskog Muzeja genocida su jasni i oni se mogu razumjeti. Ta institucija radi u interesu svoje države i politike koja se od Drugoga svjetskog rata uglavnom kreće u trokutu između politika Nedića, Ljotića i Mihailovića svejedno zvali se oni Tadić, Đindić, Koštunica ili kako god. Uglavnom, jedan red „jevrejaca“ pa dva reda „s dna kace“, to je recept za srpsku političku tortu. Srpska politika se uglavnom razlikuje po taktici, ali strategija je uvijek ista. Svi koji teže podudarnosti sa srpskim institucijama upadaju u srpski politički trokut, a taj trokut u konačnici proizvodi isti učinak kao i onaj poznatiji bermudski. Mitove i nestanke.

1 <https://narod.hr/hrvatska/video-dr-goldstein-u-nu2-izrekao-teske-rijeci-govoreci-o-jasnovcu-kako-ce-hrt-reagirati>

2 <https://web.archive.org/web/20180610152012/https://www.portalnovosti.com/andriana-bencic-negatore-jasenovca-treba-kazniti>

3 <https://web.archive.org/web/20180610152012/https://www.portalnovosti.com/andriana-bencic-negatore-jasenovca-treba-kazniti>

4 Antun Miletić, Koncentracioni logor Jasenovac, 1941-1945., Dokumenta, Knjiga III, Narodna knjiga Beograd i Spomen-područje Jasenovac, 1987., Prilog broj 8 optužnica javnog tužiteljstva za hrad Zagreb protiv poglavnika Ante Pavelića iz 1956. godine, s. 618-660.

5 <http://croatia-rediviva.com/wp-content/uploads/2017/03/POPIS-Jasenovac.pdf>

6 <http://croatia-rediviva.com/wp-content/uploads/2017/03/POPIS-Stara-Gradiška.pdf>

7 <https://narod.hr/hrvatska/pouzdanost-popunjeno-samodoljednost-poimenicnog-popisa-zrtava-kcl-jasenovac-1941-1945>

